

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Zaroznani plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Petindvajsetletnica ustave.

V Ljubljani, 23. decembra.

V nas niso politični prazniki v navadi in tudi prilike, prirejati jih, so redke. Dne 21. t. m. bila je taka prilika, ker ta dan je minulo petindvajset let, kar je cesar odobril sedaj veljavno ustavo, podlogo državni naši uredbi, a slovesno se ta preznameniti dan, izvzemši nekatere privatne družbe, ni obhajal nikjer, duševni stvaritelji ustave, nemški lažiliberanci, so se celo zalezli v svoje brloge, kakor da se liki nezakonski materi sramujejo tega svojega otroka.

Decembarska ustava, pri kateri niso sodelovali vsi narodi, živeči v habsburški monarhiji, narejena je na podlogi februarjskega patenta z leta 1861. Pri nje izdelovanju imeli so stvaritelji posebno dve nalogi: uzakoniti že prej oživljeno ogersko ustavo ter totransko državno polovično organizovati čim bolj centralistično, da bi mogel nemški narod razširiti svoje meje in nadvladati slovanski element. Ker je centralizem, kakor so ga tedaj uveljavili naši državniki, v naravnem nasprotju z zgodovinsko preteklostjo monarhije in z državnopravnimi aspiracijami posamičnih narodov in strank, zadela je nova ustava ob odločen upor, kateri je tekom zadnjih petindvajset let tako mogočno narasel, da je sedaj vsakdo prepričan: centralistične določbe bodo prej ali slej odpraviti ter državo reorganizovati po narodnih ali zgodovinskih individualitetah. Te individualitete vedo, da je centralizem sploh, zlasti pa naš centralizem, naravni in najnevarnejši nasprotnik narodnega obstanka nemških plemen.

To pa ni jedini vzrok, da sedanja ustava skoro nima zagovornika, vsaj takega ne, ki bi jo zagovarjal brez pridržka in da se dan na dan množi število njenih nasprotnikov. Ustava podaja državljanom le neka formelna jamstva, ta pa niso uveljavljena niti v postavadajstvu niti v upravi in so sploh jako nepopolna. Prav za prav ni ustava določila in utrdila nikakega prava, samo nekatere krivice je označila kot take, to pa dandanes, ko vse hrepeni po samoupravi, ne more zadoščati.

Le pogledjmo si nekatere določbe ustave! Kako se izvršuje v praktičnem življenju člen 19., ki jamči

vsem narodom ravnopravnost in pravico, negovati svoj jezik in svojo narodnost? Oglejmo si šole, urade in javno življenje — kaj vidimo na pr. na Slovenskem? Narodni jezik nima v uradu niti senco tistih pravic, katere mu gredo, a centralistično nadahnjeno burokratstvo ga izganja, kadar in kjer more. Šolske razmere so prava ironija ustavnih določeb; ponekod niti nimamo slovenskih šol, drugod se vanje usiljuje nemščina ali italijanščina, da o drugih potrebnih sredstvih za gojenje jezika, o srednjih in visokih šolah, niti ne govorimo. Državna uprava, ki bi morala skrbeti za izvrševanje ustavnih določeb, dela z vsemi silami na germanizacijo nemških rodov. Ustava jamči tudi ravnopravnost vseh državljanov gledé državnih služeb, a če pogledamo v praktično življenje, vidimo povsod oholega tujca na važnih mestih, domačini pa morajo tlačaniti. Isto tako je z drugimi važnimi določbami. Znanost ni prosta, konfesionalna svoboda je samo na papirju, svojega mnenja ni smeti brez ovinkov izreči, zborovalno in društveno pravo je gola fikcija, tiskovne razmere so neznosne — in vendar je ustava v tem pogledu izrekla določen princip.

Tista vprašanja pa, katera so mislili stvaritelji ustave za večno pokopati z uvedbo rezkega centralizma, tista velika politična, državnopravna in gospodarska vprašanja so danes bolj pereča in rešitve nujnejše potrebna, kakor kdaj poprej. Pred temi vprašanji stoje naši državniki, kakor pred tajnstveno stinko in ker ne vedo odgovora, pravijo — ogibajmo se jim.

Navzlic vsemu temu pa vendar ne zametavamo sedanje ustave tako popolnoma, kakor drugi narodi, ako tudi moremo o njenem jubileju le govoriti z bridkim smevom prevaranega sina. Nekaj nam le podaja: določila je nekatera prevažna načela in omogočuje nam, boriti se za njih dejansko izvršitev. Ustava nam podaja orožje, s katerim se borimo in se bomo borili zoper njo dotlej, dokler se ne presnuje tako, da ne bo več nevarna obstanku in napredku slovenskega naroda. V celoti je ne priznavamo, akotudi je pri nje rojstvu kumoval rodoljub nepozabnega spomina, dr. Lovro Toman, zato ne, ker je priznati ne moremo, dokler ne obvelja konec in

začetek našega narodnega programa, smoter in vodilo našemu delovanju in vzrok našemu odporu, dokler se ne oživi to, kar nosimo v srci, če tudi ne vselej na jeziku: Zjedinjena Slovenija.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. decembra.

Situacija.

Grofa Taaffeja namera, sestaviti jasen političen program ter na tej podlagi ustanoviti iz raznih parlamentarnih elementov trdno večino, je predmet vsakovrstnim kombinacijam. Čuti je mnogo različnih glasov, a razen oficijoznih glasil ni nihče prepričan, da se bo Taaffeova namera posrečila. Vladni program, s čigar redakcijo je pooblaščen naučni minister Gautsch, bo deloma pozitiven, deloma negativen. Izključena bodo vsa državopravna, verska in narodna vprašanja, torej ravno tista vprašanja, ki so za vse javno življenje naše najvažnejša in rešitve najnujnejše potrebna. Levičarji se bodo takemu programu še najlaglje udali, kajti zanje je že to pridobitev, če ohranijo status quo. Drugače pa je s Hohenwartovim klubom. V tem klubu so tri frakcije, katerih vsaka se z vso silo poganja zlasti za izvršitev jednega omenjenih vprašanj in zato skoro ni verjeti, da bi klub v celoti bil poslušen grofu Taaffeju.

Deželni zbori.

Letošnje zasedanje deželnih zborov ni še končano; koncem septembra so bile seje le zaustavljene, ker se je sešel državni zbor a reklo se je, da bodo prihodnje seje pred Božičem in po Božiču. Sedaj pa ni o tem ne duha ne sluha. Vlada ne mara sklicati deželnih zborov, ker se boji, da bi razprave v češkem dež. zboru o punktacijah mogle neugodno uplivati na pogajanja o ustanovitvi trdne parlamentarne večine. Češki dež. odbor prosil je, da se skliče dež. zbor, a ker je to vlada odklonila, prosil je cesarske naredbe o provizornem podaljšanju budgeta.

Maloruska duhovščina.

Poljski krogi niso naklonjeni maloruski duhovščini, ker je narodna in zapadatelj začeli so poljski listi zlasti zadnji čas napadati grško-katoliške duhovnike očitaje jim, da demoralizirajo narod in da so krivi izseljevanja na Rusko. Ti napadi so povod, da se snidejo te dni maloruski škofi in drugi cerkveni dostojanstveniki na posebno konferenco, na kateri se bodo posvetovali, kaj je storiti v ožgled

LISTEK.

Blazni Jožek.

(Črtica iz življenja. Češki spisal B. Lehnický.)
(Konec.)

Dekletce gleda čudoma na moža v capah, kakor ne bi moglo misliti, da rodi tako raskav obraz — solze . . .

Jožek stopi še bližje k revici in jo prime za roko. Dete se strese kakor droben ptiček.

„Kako ti je ime —?“ vpraša jo Jožek z glasom, ki ji vzbudi zaupanje.

„Ančika,“ odgovori in zašklepeta z zobčki.

„Čegava si?“

Dete molči.

„Imaš očeta?“ vpraša zopet mehko.

„Nimam ga.“

„Mater?“

Dekletce pokima in se strese po celem životu, kakor da se je dotaknil silno boleznega spomina. Z otrplima rokama si zakrije obrazek in zaplače.

„Zakaj jočeš?“

„Zato, ker me mamica bje.“

„Bje?“ ponovi Jožek, „in zakaj te bje?“

„Ker prinašam malo novcev . . .“

„Kje je tvoja mati? Je li tu v mestu?“

Dete zanika z glavico.

„Kje stanujeta?“

„V Podskali!“

„Tako daleč?“

„Danes rano me je mati izgnala,“ toži dete plakaje. „Najprej me je natepla, potem pa izgnala — —“

„Kaj boš torej počela — — pojdeš li nazaj k nji — —?“

Dekletce sklone glavo in molči. Tudi Jožek obmolkuje. Zre pred se, kakor bi o nečem premišljal. Potem prime deklico še za drugo roko in ji reče z neizrecno sočutnim glasom:

„No, hočeš li iti z menoj —? Bil te ne bodem . . . rad te bom imel!“

Vprašana dvigne oči, zagleda se v Jožka, kakor bi se hotela prepričati o resnici njegovih besedij.

Potem pokima z glavico v znamenje soglasja.

„Dobro torej, Ančika, pojdi!“

Pri teh besedah prime Jožek dete za roko in je vede po stopnjicah . . . Obraz mu je jasen in iz oči mu žari radost.

Pri bližnjem peku kupi Ančiki kos kruha in za dva novčiča sladkarij. Nekoliko časa hodita še

po mestu, potem pa krene s premrlo Ančiko do slabe kočice, do svoje sobice, da bi se ogrela.

Prav ponosen je bil na svojo varovanko.

Popoldne odpravi se Jožek ter dé deklici:

„Grej se mej tem, odpočij si, jaz grem v mesto in se na večer vrnem . . .“

Šel je na svoj obhod. V glavi so se mu podile čudne misli. Uvaževal je, da se bo treba na dalje še jedenkrat toliko truditi, da bi nasitil novo našlo siroto. Kaj bo ž njo počel, tega še sam ni vedel.

K večeru se je že nagibalo.

Jožek korači po stezi, ki se vije ob samotnem poslopju. Jedno krilo vrat je odprto. Jožek pogleda na dvorišče; vse je prazno in tiho. — Ne daleč od vrat visi na nizkem plotu čeden kožuh. Morda so ga obesili tja, da bi se prezračil — in pozabili so nanj — —

V Jožkovi glavi vzbudi se hipoma misel.

Nikogar ni na dvorišču — ti ljudje tukaj so bogati, ti si pa siromak — pojdi, vzemi —

Dolgo ni premišljal. Varno stopi skozi vrata na dvorišče, približa se plotu, vzame ne ravno drag kožuh in švigne kot strela z dvorišča. Sreča mu je bila ugodna; srečal ni nikogar. Ni zapazil, da je pri begu zgubil svojo zelo zakrpano rokavico . . .

temu hujskanju in morda tudi poskusili zjediniti obe maloruski narodni stranki, konservativno in demokratično. V to svrhu zbera se tiste dni tudi voditelji strank v Lvovu.

Hrvatski dež. zbor.

Predvčerajšnjim bila je zadnja seja hrvatskega deželnega zbora v letošnjem zasedanju. Z večino, kakoršno nima vlada v nobenem parlamentu na svetu, vzprejel je dež. zbor predlogo o budgetnem provizoriju. Posl. dr. Barčić stavlja je rezko interpelacijo glede odprave hrvatske gimnazije na Reki. Ta zavod je najtrdnjša zaslomba hrvatsstva na Reki in ko bi ga vlada premestila, bila bi to nedostojna in nedopustna koncesija madjarskim in lahonskim šovinistom. A razmere na Hrvatskem so zdaj že take, da se je bati najhujega, ker vlada ni drugega, ko samo orodje v rokah madjarskih ministrov.

Bosna in Hercegovina.

Znano je, da je uprava Bosne in Hercegovine taka, da že nima v teh dveh deželah nobenega pravega prijatelja več. Vse je nezadovoljno, izvzemši le nekatere mohamedance, katere podpira vlada bodisi posredno ali neposredno. Živo in pristno sliko razmer v okupiranih provincijah podali so v letošnjih delegacijah mladočeški poslanci in sedaj poročila „Novoje Vremja“ o novem koraku, katerega nameravajo mladočeški storiti v tej stvari. Prihodnje leto pojde pod vodstvom posl. Masaryka večja družba čeških politikov in novinarjev v okupirani provinci, da sama nabere podatke o upravi in o razmerah. Ako se to obistini, mogli bodo dotičniki svojim južnim bratom izdatno koristiti in pomagati jim do boljše uprave.

Vnanje države.

Razmere v Srbiji.

Zdi se nam, da je v Srbiji revolucija neizogibna, kajti počenjanje liberalne vlade in njenih privržencev je že tako, da vzbuja gnev in ogorčenost v vsakem pravičnem človeku. Imeli smo včasih simpatije za srbske liberalce, a te so se korenito razkadile. Sedanja liberalna vlada nima ne iskre čuta za dostojnost. Pred kratkim si je z goljufivnimi in nasilnimi sredstvi pridobila večino v občinskem zastopu Beligradskega ter samovoljno odstavila prejšnje občinsko načelnštvo. Državni svet je razsodil, da je vladna naredba nezakonita in so za to razsodbo glasovali tudi vsi liberalni člani te korporacije, izvzemši samo dva. Vlada je odklonila razsodbo državnega sveta, na kar je ta odgovoril z imperativnim ukazom, da je takoj zopet restituirati prejšnje občinsko načelnštvo. Drž. svet skliceval se je pri tem na člen 145 srbske ustave, kateri določa izrecno, da je državni svet v vsehobčinskih in državnoadministrativnih preprih zadnja instanca, kateri se mora vlada podrediti, ker so razsodbe državnega sveta tako pravno veljavne kakor zakoni. Ministerstvo pa se vzlic temu ni udalo, ampak sklenilo razpuščati državni svet, češ, da je prekoračil svoj zakonito določeni delokrog. Da se ta ukrep izvrši, bilo bi to očitno kršenje ustave, katero bi gotovo ne ostalo brez usodepolnih posledic.

Panamska afëra.

Vsak dan tirja svoje žrtve; vsak dan se kaže bolj, da je skoro večina vseh dosedanjih poslancev bila podkupljena in da so celo državniki jemali od panamske družbe denarje baje v državne svrhe. Zdj se pač vé, da sta ves ta velikanski škandal uprizorila Andrieux in Constans. Ko je bil Constans minister, dal je napraviti fotografske posnetke vseh njemu v roko došlih aktov gledé panamske družbe in sedaj je izkorišča v končni namen, da kompromitira svojega osebnega nasprotnika, predsednika republike Carnota. Vse je spleteno tako, da bo sumna senca padla tudi na Carnota in to v prihodnji seji parlamentarne komisije.

V tej seji se bo zaslišal bivši minister Yves Guyot, kateri je o svojem času izročil predsedniku republike zapisnik vseh, od panamske družbe podkupljenih oseb. Guyot se sedaj še brani priti pred komisijo in trdi, da ni Carnotu ničesar izročil, oziroma da se komisiji ni sporočila resnica. Francoski narod je jako vznemirjen, videč, da padajo v blato najodličnejši njegovi parlamentarci in monarhisti skušajo to izkoristiti. Bonapartisti delajo na vse kriplje zoper republiko, pretendent Viktor Napoléon pa je zapustil na tajnem svoje bivališče Bruselj in šel v Pariz, kjer misli izdati manifest na francoski narod. Ako ne bodo republikanci napeli vse sile, utegne nastati velika kriza.

Protiaustrijske demonstracije v Italiji.

Iredentovski krogi italijanski slavili so te dni po svoji navadi obletnico Oberdanove smrti. V Pesaru pri Benetkah demonstrirali so ti naši zavezniki z dinamičnimi bombami in isto tako v Bologni, kjer bi bila lahko nastala velikanska nesreča, da ni policija pravočasno našla bombe. V Pesaru pripravila je policija pet znanih iredentovcev, v Bologni pa dva. Jeden teh žalostnih junakov je rodom Tržačan. Četudi so le posamniki, ki na tak način kažejo svoje sovraštvo do Avstrije, vendar smemo reči, da reprezentirajo velik del italijanskega naroda in to je karakteristično, ker se da iz tega sklepati, kakšni so ti naši zavezniki.

Dopisi.

Iz Ljubljane 20. decembra. [Izv. dopis.] (Družba sv. Cirila in Metoda na Vrhniki.) Lep večer napravilo nam je preteklo soboto narodno ženstvo Vrhnško. Neumorni odbor tamošnje ženske podružnice sv. Cirila in Metoda priredil je ustanovno veselico, na katero sme ponosen biti.

Že prva točka programa naredila je tak prijeten utis na pričujoče, da se niso mogli nagledati krasnega prizora. Ko je namreč gospica Mici Petričeva s pravim navdušenjem deklamovala nalašč za ta večer sestavljen prolog, dvignil se je zastor in pokazala se je živa podoba (ideja g. Lenarčiča) predstavljajoča Slovenijo, katera ščiti svojo dečo. Dražestna gospica Mici Kotnikova držala je kot Slovenija v jedni roki narodni grb, v drugi pa sv. križ ponosno gledaje na Slovenke v krasnih narodnih nošah vseh slovenskih pokrajin, katere so zaupno oziraje se nanjo branile svoje otroke proti Nemcu in Lahu, da jih njim ne ugrabita.

Mešan Volaričev zbor „Grajska hči“ pel se je jako precizno pod vodstvom gosp. Flisa. Odlikovali so se v samospelih gospe Gruden in Lenarčič in gospod Lenarčič. Zbor se je moral ponavljati. Gosp. Dolijan predstavljal se nam je prvič kot solist-baritonist in žel za svoje petje zasluženo pohvalo.

Igro „Dve tašči“ težko je predstavljati na tako malem odru, kakor je v Vrhnški čitalnici. Da je vendar imela igra popoln uspeh, zahvaliti se imamo gospicam Pehani, Ani in Mici Petričevi, kakor tudi gospodom Dolijan, Flis, Stojeć in Tršar. Najbolj odlikovala se je gospica Mici Petričeva kot babica.

Tudi Sattnerjev mešan zbor „Po zimi iz šole“ pel se je tako dovršeno, da ni občinstvo prej odjenjalo, da ga je še jedenkrat čulo. Gospice Flisova, Grudnova, Kotnikova, Petričevi, Pourjeva, Tomšičeva in Vidičeva skrbele so zato, da se je veselica tudi v gmotnem oziru dobro obnesla, kajti nabrale so 185 gld. v korist družbi sv. Cirila in Metoda.

Nekaj gospode iz Ljubljane in Logatca odzvalo se je vabilu Vrhnških dam, drugi pak so svoje doneke poslali. Da so Vrhnški nemškutarji izostali, zdi se nam umevao; bolj čudno je, da se jim je v tem negativnem delu pridružil „Liga + 10“ s svojim štabom. Tako na versko-narodnem temelji prirejenih veselice sme se brez pomisleka udeležiti vsakdo tudi ob kvaternih sobotah, če že ne osebno, pa vsaj —

Današnji „Slovenec“ ne more trpeti, da bi Vrhnške dame tudi politikovale. Nam se pa zdi popolnoma naravno, da imajo tudi dame, katere žrtvujejo denar in čas v versko-narodne namene, malo besedo, kako ta denar uporabljati. V sedanji dobi ženske emancipacije je prav, da tudi one povzdigujejo svoj glas zoper ljudi, kateri samo zabavljajo in — nič ne dajo.

Vrhnškemu dopisniku „Slovenca“ povemo še na uho, da so k tako lepem gmotnem uspehu pripomogli po ogromni večini oni, kateri so bili tudi na Svetčevem banketu. Da bi prišel Vrhnški „Ligaš“ s svojim spremstvom, nabralo bi se gotovo ravno toliko, kakor na Svetčevem banketu, — a mož je previdno doma ostal, mošnji dobro zadržnil in zopet malo pokrca Vrhnške dame. Pustite mu tudi to veselje.

Mi pa izrekamo Vrhnškim damam svojo zahvalo za prekrasen večer, katerega so nam napravile. Pri njih rodoljubnem delovanju naj jih ne moti vedno zbadanje ljudi, kateri preže, da bi našli bruno v tujem očesu, ko pezdirdja v svojem ne vidijo. Na svidenje pri zopetni veselici na korist družbe svetega Cirila in Metoda. H. V.

Iz Šmarjke pri Jelšah, 21. decembra. [Izv. dop.] (Nekaj o enakopravnosti.) C. kr. okrajno glavarstvo v Celji pošilja nam kot svojega zastopnika nekega jako mladega gospodiča, o katerega polnoletnosti še nikakor nismo prepričani; a to bi še ne bilo nič kaj posebnega, ker imamo dovolj mladih uradnikov. Zanimati nas je začel nas še le, ko smo zvedli, da ta plemeniti gospod ne zna ne trohice slovenskega; pa tudi to bi ne bilo kaj znamenito izvanrednega, kajti uradnikov slovensčine nezmožnih nam žalibog nikakor ne primanjkuje. Značilno za omenjenega gospodiča pa je, da slovenskega noče razumeti, dokaz temu, da 22. decembra t. m. od gosp. Stoklasa, župana okolice šmarjske, ni hotel sprejeti uradne v slovenskem jeziku pisane pobotnice, temveč mu zapovedal, da mu mora priskrbeti drugo tako, da jo bode on razumel, to je nemško. Na ta način si torej ta mladi gospodič, ki mesce svoje prakse še najbrž lahko na prstih jedne roke prešteje, prizadeva, slovenskemu jeziku veljavo odrekat. Gospodu Stoklasu se pa čudimo, da je temu uradniku takoj vtregel, ter šel si iskat nemške pobotnice k davkariji. Tega mu nikakor ni bilo treba, ker bi moral imeti slovenski jezik isto veljavo z nemškim; pač pa bi bilo možato, če bi bil gospod Stoklas dobro podučil tistega gospodiča, ter se pritožil na višjem mestu zoper tako brezobzirno postopanje mladega uradnika. Kje pa hočemo svojo enakopravnost najti, če nam jo celo c. kr. uradniki teptajo z nogami?! — Pred kratkim bila je pri istem gospodu obravnava proti nekaterim kmetom, ki so

Od dvorišča krene jo v oddaljeni kot mesta k židu starinarju . . . Drugega dne popoldne grel se je Jožek doma pri gorki peči, Ančika pa se mu je privila kakor putica. V sobici je bilo tiho.

Vrata se zlahka odpró in v sobo stopi Bartoň, sodrug Jožkov, tudi berač. Bil je grbast in na jedno oko slep. Zapazivši Jožka posmeje se skrivnostno.

„Bog s tabo, Jožek — kako se imaš?“

„Kakor navadno — če ni boljšega —“

Bartoň se približa Jožku, nagne se k njemu in mu šepne v uho:

„Videl sem te, menjal si goldinar — imaš še nekaj, čaj —?“

To Jožka zbode; obraz se mu zmračí.

„Ne táji! — Imaš še — saj dobro vem!“

Jožku se zablisnejo razburjenosti oči.

„Kaj veš —?“ zastoče jezno.

„He, he — le ne taji mi ne in radovoljno déli . . . ne povem ničesar . . . Čuj: zjutraj prosil sem v dvorci, toda mesto milodara so me odgnali, češ, da smo lopovi in da smo jim ukrali kožuh — zlodejca sicer niso vjeli, a našli so njegovo rokavico. Jaz sem jo poznal, da je tvoja, toda rekel nisem ničesar, Bog varuj! — mislil sem si pa: ne poveš ničesar, raji si razdeliva. Takó — Nu, vidiš, da to vem in tudi molčim — toda razdeliva si —

čaj —?“ poškilil z jednim očesom Bartoň in se zasmjeje.

Jožek vidi, da je poražen. Od včeraj pogrešal je res jedne rokavice, a vedel ni, kje jo je izgubil.

Jožek spozna, da mu ne preostaja drugega, nego ugoditi zahtevi nadležnega sodruga. Jezno, mračnega obraza seže v žep, izvleče ž njega staro rutico, jo razveže ter poda dva goldinarja Bartonu. Barton stegne poželjivo roko.

„Samo dva goldinarja?“ de zaničljivo.

„Več nimam . . .“

„Dobro torej! — Ne povem sicer ničesar, toda bodi oprezen, da ti ne zlezem za kožo.“ Odšel je.

Jožek povesi glavo in se zamisli. Okolnosti so jako kočljive — kaj ko bi se to izdalo — da bi ga vjeli, odvedli — In Ančika? Strese se; ne, ne smejo ga zapreti, raji pobegne z detetom. Kam? to ve Bog.

To noč ni zatisnil očesa. Premišljal je in vedno le premišljal. Zgodaj se napravi, tudi Ančiko obleče, zaveže ji okrog glave staro ruto in ji veli, naj gre ž njim.

Na poti kupi v staro zeleno steklenico žganja, nagne si jo šestokrat k ustom in dá tudi dekletu piti. Še precej urnih korakov odideta iz mesta.

Krasen dan. Mrzlo. Pod nogami škriplje zmrzl sneg . . . Stopata po cesti — naravnost do ne mnogo oddaljenega loma, kjer meni Jožek še nekoliko odpočiti in jo potem dalje ubrati. Ančika je upehana. Ustopita v lom. Za velikim skalnim robom, varna pred vetrom sedeta . . . Jožek privije dekletce k sebi . . . Revica je bila slaba in jedini požirek žganja je učinil, da je hotela zadremati . . .

„Ali ti je mraz? — Glej — tu imaš, napij se.“

Poda ji steklenico. Potem jo izprazne na jeden dušek in jo položi poleg sebe . . .

„No sedaj greva pa zopet dalje — takoj le trenotek še.“

Mežikal je z očmi —

Mrzel, oster veter potegne, segajoč do kosti. — Jožek zaspi in v njegovem naročji Ančika. Trepalnice in ustnice ji modré . . .

Kaj se je siromakoma zdelo?

Zaspala sta na veke —

Tiho in pusto na okrog . . . Le veter završi sedaj pa sedaj razgrajaje po skalovji v lom.

Duši Jožkova in Ančikina pa sta (tedaj) potovali gori nad zvezde — — —

Poslovenil J. Metov.

razžalili tukajšnjega g. kaplana Š. Seveda kakšna obravnava!! Občinski sluga, ki ne zna prav za prav ne nemški ne slovenski, bil je tolmač in najbrž tudi njih advokat ob jednom, kajti bili so vsi oproščeni baje z dostavkom: „Wenn ihr noch einmal so etwas machet's, dann werde ich euch strafen.“ — Slovenske uradnike ali vsaj sl. nščine zmožne nam dajte, da nam ne bodo take egorostasn reči vzrok pravičnih pritožb!

Domače stvari.

— (Urbana Pintarja in tovarišev) znani popravek s Poljanske doline je pri današnji prizivni razpravi žalostno sklenil svoje gorjansko življenje. Deželno sodišče je namreč razveljavilo prvega sodišča obsodbo, ter sodilo, da je naš odgovorni urednik imel postavne vzroke na svoji strani, ko ni hotel ponatisniti takega popravka. Upamo, da bomo odslej imeli mir pred kmečkimi popravki, in da od danes naprej taki možaki — kot so Urban Pintar, Tomaž Notar in drugi — ne bodo imeli več predrznosti, po § 19. našega tiskovnega zakona grabiti. Naj vozijo koše po brdih ali naj počenjajo kaj drugega tacega; § 19. pa odločno presega močij njihovih možgan, kar pa se vé ni čuda, ker ga časi še celo izučeni juriati prav ne umejo! Obširneje poročilo bomo jutri podali svojim čitateljem.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je izročila prvo XXkrono gospa Marija Možek-ova, ud izvan akademične podružnice v Gradcu. Blagoslov Božji bodi v povračilo iskreni čast. Slovenki in njeni obitelji.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) nabral je pri sinočnjem Sokolovem večeru g. Gutnik 13 gl. ter jih izročil blagajničarici Št. Jakobsko-Trnovske ženske podružnice g. Antoniji Kadivec.

— (Povodom Božičnih praznikov) daroval je g. Pavel Drahsler 25 gl. za stavbo „Sokolskega doma“. Slava vrlému rodoljubu.

— (Osobne vesti.) V področji višjega sodišča v Trstu so imenovani za avskultante praktikanti V. Devetak, A. Antončič in R. baron Farfoglia. — Finančni tajnik baron Kober imenovan je finančnim višjim inspektorjem v področji finančne direkcije v Trstu, finančni tajnik v Črnovcih g. Koczyński pa je premeščen na svojo prošnjo v jednaki stopnji v Trst. — Gosp. Adolf Rotondi vitez Arailza, vodja c. kr. okrajnega glavarstva v Brežicah, imenovan je c. kr. namestniškim tajnikom.

— (Včerajšnji zabavni večer „Sokola“) Ljubljanskega bil je prav živahen in dobro obiskan. Trojni kvartet vrliga pevskega društva „Ljubljana“, katero vedno v lepi bratovski slogi sodeluje pri „Sokolovih“ veselicah, pel je tudi včeraj prav izborno pod vodstvom g. Cepudra razne zборе, izmed katerih omenjamo posebno: „Vitezovo slovo“, „Za dom mili“, „Tičica gozdna“ in „Oblakom“ (bariton-solo g. Bajec.) Vse točke bile so živahno odobravane. Društveni tamburaški zbor udarjal je pod vodstvom gosp. Jos. Nollija prav krepko in točno igral več novih skladb. Posebno dopadle so se „ruske pesmi“, katere so se morale ponoviti, poputnica „Oj banovci“ in „karišik slovenskih pesmi“ pri katerem je pevski zbor „Ljubljane“ zapel tudi nekatere vmes, kar je naredilo prav dober efekt. Tudi ta venec moral se je ponoviti na splošno zahtevanje. Za družbo sv. Cirila in Metoda nabralo se je 13 gl. (26 kron). Debata o bodoči maškeradi bila je živa in dolga. Sklenilo se je prirediti maškerado na pustno nedeljo v prostorih starega strelišča. O nekaterih drugih podrobnostih gledé maškerade poročamo v kratkem.

— (Društvo zdravnikov za Kranjsko) imelo je predvčerajšnjim svoj občni zbor, Voljeni so bili gg.: Vladni svetnik dr. Valenta pl. Marchtbuq predsednikom, primarij dr. Šlajmer predsednik, namestnikom, mestni fizik dr. Koppiva tajnikom, primarij dr. Bock knjižničarjem in magister Pachel blagajnikom.

— (Predavanje v muzeji) Sinoči je predaval prof. Vogso napredku rudarstva na Kranjskem. Omenil je, da je mineralogija bila v prejšnjih stoletjih združena z rudarstvom in da se je še le počasi postavila na lastne noge. Tako so tudi na Kranjskem opazovali rudnine najpoprej v rudnikih Idrija (iz konca XV. stol.) in Litija (iz začetka XVI. stol.) Prve zasluge za Kranjsko rudništvo imata Scopoli in Hacque, potem pa baron Zois, čegar bogata zbirka rudnin je nahaja v de-

želnem muzeji. On je nabral posebno lepe kremenjake in graševce. — Leta 1859—72 je izdal vitez Zepharovich mineralogični leksikon avstrijske monarhije in naštel v njem 28 rudnin s Kranjskega. Od tedaj do danes našlo se je še 26 vrst, poleg tega pa še 48 razvrst in s tem je število precej popolnjeno, ker se moremo nadejati le še malo novim najdbam. Vseh krajev, kjer so se rudnine našle, znanih je do sedaj 220. Najbogatejša je Litija in okolica, ki je dala 28 mineralskih vrst in razvrst; potem Idrija z 26, rudnik Reichenberg pri Jesenicah z 12 in Zagorje ob Savi z 11 vrstami in podvrstami. To bogastvo rudnin Kranjskega je v primeri s sosednima deželama Štajersko in Koroško majhno, ker poslednji dve sta pravi rudninski deželi, to pa za to, ker se skoz njii vlečejo prvotna gorovja, na Kranjskem pa takih ni. — Gosp. profesor je pokazal vse dotične minerale občinstvu, ki ga je pazno poslušalo in glasno pohvalilo.

— (Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo) priredi svojim članom na sv. Štefana dan v steklenem salonu kazinske restavracije božičnico, pri kateri se bodo članom razdelili darovi nabrani po prostovoljnih doneskib Ljubljanskih meščanov, čisti dohodek pa je namenjen bolnišni blagajni društveni. Pri božičnici svira godba našega domačega pešpolka baron Kubn. Vstopnine je 30 kr., pričetek pa ob 6. uri zvečer.

— (Umrli je) v Waitzenu na Ogerskem dne 20. t. m. zasebnik g. Fran Pölzl v 77. letu svoje dobe. Bil je prejšnja leta kavarnar v tukajšnji kazinski kavarni.

— (Konjederska klinika v Ljubljani.) V hotelu „pri Maliču“ službujoči in splošno le z imenom „Janez“ znani hlapec etabliral je ondu brez vednosti sanitarnega oblastva pravo pravcato konjedersko kliniko, za katero sicer v Ljubljani skoro nihče ni vedel, ki pa je slovela po vsi okolici do današnjega dne. V „Maličevega Janeza“ spalni sobi ordinirala je gotove dni konjederčeva žena Ivana Južna z Drenovega griča v Vrbovski občini in kmetski ljudje pripovedovali so si prava čudesa o njeni spretnosti in izvednosti. Mestni sanitarni sluga V. Ruš opazoval je dlje časa to kliniko ter porabilši ugoden trenotek, prijel konjederko ravno ko je ordinirala. Prijel jo je in jo izročil policijskemu oblastvu. Ker Ivana Južna nima doktorske diplome, delala bo v kratkem na Žabjaku rigorozno, le klavzura utegne precéj časa trajati — klinika „pri Maliču“ pa je za dlje časa zaprta na neutulajljivo žalost lahkovernega kmetskega ljudstva.

— (Poštne zamude.) Današnje pošte došle so nam deloma z zamudami, tako Zagrebška pošta in popoldanska Dunajska. Urok tem zamudam so gotovo snežni zameti, o katerih pa nemamo podrobnjih poročil.

— (Vreme.) Danes ponoči zapadel je zopet nov sneg, da bomo imeli prav pošteno bel Božič. Temperatura je srednja in mraz ne preveč hud, ako bode ostalo tako in ne pritisne zopet ledena burja.

— (Petindvajsetletnico) svojega županovanja praznuje letos vrlji župan g. Matija Fatur v Zagorji na Pivki. Od l. 1866, ko je stopil v veljavo občinski red, županuje g. Fatur nepretrogoma. Da se proslavi ta redki slučaj, ki je v ponos vsej občini kakor tudi g. Faturju in v znak občnega zaupanja, ki ga uživa, sklenil je občinski odbor prirediti v proslavo petindvajsetletnice slovesen banket. To odlikovanje je pa g. župan tudi zaslužil in je splošna želja, da ga Bog ohrani še mnoga leta. Čestitamo!

— (Novo društvo) snujejo nemški nacionalci na Štajerskem, kateremu bode ime „štajersko društvo nemških nacionalcev“. Pravila so že v Gradci pri namestniji in hoče novo društvo pričeti takoj po novem letu svoje delovanje. Kakšno bode njegovo delovanje, to se lahko povzame že po imenu samem. Slovenci! Pozor na novega nasprotnika!

— (Nova železnica iz Poličan v Konjice) odprla se je minuli ponedeljek prav slovesno. Z Dunaja prišel je trgovinski minister, iz Gradca pa ces. namestnik in dež. glavar. Slovesen banket bil je pri knezu Windisch-Graetzu v Konjicah.

— (Nova pošta.) Z novim letom odprla se bode nova pošta v Pletrovčah pri Celji. Zvezo bode imela z železnico Celje-Velenje in sicer na postaji v Pletrovčah.

— (Nrsreče.) V Heričevih gozdih pri sv. Duhu na spodnjem Štajerskem ponesrečil je delavec J. Vodušek iz Smolinika, ko so drvarji spravljali drevje

v dolino. Mogočen hrast padel je nanj in ga poškodoval tako, da je nesrečnež umrl že tri ure pozneje. — V premgovi jami v Skalab pri Velenji zasulo je delavca J. Rebernika. Izvlekli so ga mrtvega izpod premoga.

— (Tržaški petardovci.) Včeraj zjutraj odvedli so zaradi zadnjih v Trstu položenih petard obdolžene štiri zatožence G. Wallopa, J. Menesinia, R. Maurota in A. Herlitzko v Gradec, kjer se bode vršila konečna obravnava pred tamošnjimi porotniki kot delegovanim sodiščem.

— (Visoka starost.) V Trstu umrla je te dni vdova Terezija Gerolini v visoki starosti 100 let. Poslednji čas svojega življenja bila je bolelna.

— (Podjeten dečko.) Petnajsetletni sladčičarski učence Ernest Seeliger iz Chemnitza ostavil je očetovsko hišo in se pripeljal v Trst, da se ukrca v Afriko. Predvčerajšnjim zjutraj prijela je policija podjetnega dečka v Via Riborgo in bode moral romati nazaj v svojo domovino, mesto da bi se vozil v Afriko.

Danes „Jour-fixe“.

Razne vesti.

* (Iz Vatikana.) Švicarske garde, nobelgarde in ostali stražniki v Vatikanu so sklenili, podariti papežu povodom njegovega škofovskega jubileja del svojih plač kot Petrovo darilo. Sestavili so odsek, ki bode pobiral doneske. Vsak častnik plača 60 lir, vsak prostak pa 10 lir, katere zneske lahko plačajo tudi v obrokih.

* (Panamska afera in Lesseps.) Slavni zgraditelj Sueškega prekopa Lesseps st. ni slutil, da mu preti zatožba. Pred osmimi meseci, ko se je pričela predpreiskava, bil je pozvan na zaslišanje. Akopram bolan, šel je Lesseps, okičen z velikim križem častne legije, k sodišču. Ko se je vrnil domov, pohujšalo se mu je zdravje tako, da je po smrti groznici postal popolnoma slaboumen in top. V svetlih trenotkih, ko se nekoliko zaveda, zdi se mu, da se mu je le sanjalo, da je bil o tej zadevi zaslišan pri sodišču.

* (Roparski napad na železniški vlak.) Varšavsko Dunajski vlak napadli so minuli teden blizu Varšave roparji. Hoteli so odvesti neko skrinjico z denarji, ki je bila oddana na ruski postaji Sosnovice. Vsuli so jednemu sprovodniku tabaka za nosljati v oči in hoteli jednako storiti z drugim, ki pa se jim je ubranil in začel klicati na pomoč. Preplašeni lopovi pobegnili so, ne da bi bili mogli izvršiti zlobno nakano.

* (Čudno vreme) je bilo v Weissenbachu ob Atterskem jezeru minuli teden dne 16. t. m. Ob poludne začela je mej gromom in bliskom padati toča. Po noči bil je silen vihar in sneg je začel kopneti po hribih in v dolini.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. decembra. Pogajanja vlade s tistimi strankami, katere bodo povabljeni vstopiti v večino, začela se bodo šele po novem letu. Program je že izdelan.

Pariz 23. decembra. Vest o odstopu zborničnega predsednika Floqueta je neosnovana. Listi naznanjajo, da je vsled novih dokazov, priobčenih po Andrieuxu, pravosodno ministerstvo ukrenilo zapreti še nekatere kompromitirane osebe ter radi tega včeraj poklicalo na posebno posvetovanje deset policijskih komisarjev.

Pariz 23. decembra. Včeraj bil dvoboj Derouléde-Clemenceau. Streljala sta na 25 korakov vsak trikrat. Zadet ni bil nihče.

London 23. decembra. „Times“ poroča, da je v Gothenburgu pogorelo ondoto, l. 1816 zidano gledališče. Ponesrečil ni nihče.

Poslano.

Ko je poročal gospod poslanec Klun o Gessmanovem govoru, tičočem se škandaloznega gospodarstva pri „Avstrijskem Féniksu“, dostavil je, da pošlje „Slovencu“ ves zanimivi govor po stenografičnem zapisniku, zato, da ga priobči.

Od takrat poteklo je že štirinajst dni; „Slovenec“ pa tega govora vender še ni priobčil. Gledé na to uriva se mi nehoté vprašanje: zakaj je uredništvo „Slovenčevu“ ravno pri tej zadevi pustilo na cedilu svojega državnozbornskega poročevalca?*)

Nepriistranski opazovalec s kmetov.

*) Mi ne poznamo misterij uredništva „Slovenčevega“. Nehoté pa se nam uriva misel, da je nekak kavzalni nexus mej priobčevanjem člankov „res postalicae“ in nepriobčenjem govora Gessmanovega. Uredništvo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. dec.	7. zjutraj	735.8 mm.	-6.4° C	brezv.	megla	3 00 mm.
	2. popol.	735.6 mm.	-6.6° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	735.5 mm.	-0.6° C	sl. szh.	megla	snega.

Srednja temperatura 2.5°, za 0.1° nad normalom

Dunajska borza

dné 23 decembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.70	97.50
Srebrna renta	97.35	97.20
Zlata renta	116.—	116.10
5% marcna renta	100.45	100.40
Akcije narodne banke	780.—	980.—
Kreditne akcije	312.—	311.40
London	120.20	120.25
Srebro	—	—
Napol	9.57 1/2	9.58
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	59.05	59.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	187
Ogerska zlata renta 4%	113	78
Ogerska papirna renta 5%	100	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	127
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	193
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	146
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	241	50

P. n.

Predno si vse omislite, česar Vam treba za božična darila, Vas prosim, da blagovolite obiskati še našo

božično razstavo

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4

2. dvorišče.

Z velespoštovanjem (1362-4)

za kočevsko domačo obrt:

F. Stampfel.

N. S. Od januarja 1893 naprej nahaja se naša prodajalnica na Kongresnem trgu v „Tonhalle“ na voglu.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmimova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompandije, zavitki, krivuljna črtala, trikoti, poštevance, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškotjke in srebroškotjke, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (16)

Proti

kašlju in nahodu, osobito dece, proti zaslišanju, boleznim v vratu, želodecu in mehurju priporoča se najbolje

koroški rimski vrelec.

Naravno pristen natočen.

Najfinejša namizna voda. (1270-6)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u.

Praznična darila

trajne vrednosti

iz založbe

Ig. pl. Kleinmayr-ja & Fed. Bamberg-a
v Ljubljani.

BALADE IN ROMANCE. Napisal A. Aškerc.

Cena broširani knjigi 1 gld. 30 kr., v izvirne platnice elegantno vezani pa 2 gld.

Aškerc nam je epik, kar nam je Gregorčič lirik. Čvrsta in korušta je njegova beseda, zanimiva, raznolična in prav narodna je pesniška oblika njegovih balad in romanc. A kar je še več vredno, to je jedro, ki tiči v tej slati lupini, to je njegovo moško, čisto, nesebično domoljubje, to so nauki, katere je pesnik zajel iz svojega naroda in s katerimi vnaša svoj ideal: za dom in svobodo. In kar še povišuje njegovo vrednost kot pravega klasika, to je neupogljiv pogum, s katerim ga nadvaja zavest resnice in pravice.

POEZIJE S. GREGORČIČEVE. Druga pomnožena izdava. Elegantno vezana knjižica sè zlatim obrezkom stane 2 gld., nevezana 1 gld. 20 kr. Po pošti 10 kr. več.

Ime Gregorčičevo samo dosti priporoča. Opozarjava samo, da je cena tej istino elegantni knjigi zelo nizka, in uverjena sv. da bo vsakdo, če ima še tudi prvi natis, radostno posegel po nji, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mičnimi, v srcé segajočimi pesmicami pomnožen.

STRITARJEVI ZBRANI SPISI. 6 zvezkov mehko vezanih stane 15 gld., v platno vezanih 18 gld. 60 kr., v 1/2 usnje vezanih 20 gld. 70 kr.

Jos. Stritar je naš najodličnejši kritik in jeden najznamenitejših naših pesnikov. Kar nam podaja v zbranih spisih, to je takó dovršeno, da bi ne smela biti nobena slovenska rodbina brez njih.

LEVSTIKOVI ZBRANI SPISI. Urédil Frančišek Levce. 5 zvezkov (4 so že izšli). Vseh 5 zvezkov stane mehko vezanih 10 gld. 50 kr., v platno vezani 13 gld. 50 kr., v pol francoski vezbi 14 gld. 50 kr., v telečjem usnji, jako fina vezba, 15 gld. 50 kr.

Izdaja Levstikovih zbranih spisov je vzbudila po slovenskem svetu občo pozornost, katere je tudi do cela vredna. V Levstikovih poezijah so zastopane vse vrste pesništva: od nežne erotične pesence in veselo otroške igre do vznesene himne in veličastne ode, od zveneče ubrane soneta in pobožne cerkvene pesmi do mračne balade in jasne romanca, od prekrasne Marijine legende, božične kantate in mične basni do perečo satire in smelné vzbujajoče parodije. Takšne zbirke Slovinci doslej gotovo še niso imeli.

GODEC. Spisal A. Funtek. Poleg narodne pravljice o Vrbskem jezeru. Cena mehko vezani knjižici 1 gld. 20 kr., elegantno vezani z zlatim obrezkom 1 gld. 80 kr.

A. Funtek, ki je v svojem „Zlatorogu“ prinesel nazaj na domača tla pravilico s triglavskega pogorja, izbral si je tudi sam lepo poetično pripovedko o nastanku Vrbskega jezera za snov svojega prvega daljšega pesniškega proizvoda. Kakor tam, odlikuje ga tudi tu lepi gladki jezik in brezhibna pesniška oblika.

„Godec“ je tudi po svoji elegantni zunanji opravi dobro došlo praznično darilo.

Učenca

z dobrimi spričevali, ki ima veselje za urarsko obrt, vzprejemem takoj.

Velik stenski skleničnik

(Wand-Glaskasten) se prav po ceni prodaja

Fr. Čuden

(1867-1)

urar v Ljubljani, Slonove ulice.

ZLATOROG. Planinska pravljica, spisal R. Baum-

bach. Z dovoljenjem pisateljev in založnikovim poslovenil A. Funtek. Cena elegantno vezani knjižici 2 gld., po pošti 10 kr. več.

Anton Funtek, dobro poznat po svojih izvornih pesniških proizvodih, podaril je slovenskemu narodu s svojim prevodom Baumbachove poezije „Zlatorog“, ki se je kot pravljica do današnjega dne ohranila pri vseh pastirjih v dolih triglavskega pogorja, prekrasno darilo. Knjižica, kaj bogato in najelegantneje opremljena, bode gotovo zelo obrodila vse rodoljube, ki imajo srce in misel za ta pesniški umotvor, čegar dejanje se vršit na našem romantičnem Gorenjskem.

NARODNE PESNI KOROŠKIH SLO-

VENCEV. Nabral J. Scheinigg. 8°, 462 strani.

Cena mehko vezani knjigi 1 gld. 70 kr., elegantno vezana stane 2 gld. 45 kr.

Slovinci smo hvalo dolžni prof. Scheiniggu, da je zbral pesmi koroških svojih rojakov. Poučna je ta zbirka za jezikoslovca in narodoslovca, velik pa je tudi nje literarni pomen, zakaj narodne popevke imajo za slovestvo stalno klasično vrednost.

OD PLUGA DO KRONE. Spisal J. Bedének.

8°, 17 pól. Mehko vezan stane roman 1 gld. 50 kr., v platno 2 gld.

Obširen zgodovinski roman, zajét iz kranjske povestnice. — Pisatelj Jakob Bedének opisuje v istem življenju slavnega moža Jurija Vege, ki se je porodil v drugi polovici minullega stoletja pod alamskato streho na Zagorci in moravski župniji ter se po izredni učenosti in nadarjenosti svoji vzpel na častno mesto c. kr. podpolkovnika pri topništvu, cesar ga je pa povišal za barona.

Za mladino:

ODKRITJE AMERIKE. Predelal H. Majar.

Trije deli, 436 strani. 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 63 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak pisatelj našo mladine in književnosti naše bode zategadelj hvaležen franciškanskemu patru Hrizonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

KNJIŽICE S PODOBAMI v slovenskem jeziku v četvrtini, in sicer: **Pepelka, Snegulčica, Trnjeva rožica**, po 50 kr.; v osmerki: **Pepelka, Ružeča kapica, Obuti maček**, po 25 kr.; in v mali obliki: **O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovci (Palčku) in Robinzonu** po 15 kr.

Bukvarna Ig. pl. Kleinmayr-ja & Fed. Bamberg-a

v Ljubljani.

(1357-6)

Poštna upraviteljica

vzprejme se takoj pri c. kr. poštne uradu pri sv. Juriju ob Ščavnici.

Josipina Šumi

sladničarska obrt

v Ljubljani, na Kongresnem trgu (v Zvezdi) št. 13

priporoča

za božične praznike

svojo največjo in najcenejšo zalogo

sladničarskih izdelkov

lastnega izdelka, navadne do najfinejše vrste. — Ker je blago izdelano doma, zamore prav uspešno tekmovali z vsakim drugim enakim blagom, — torej je vsaka konkurenca od drugod izključena.

Slavno občinstvo izvoli naj na znanje vzeti, da se dobiva odsljej do Božiča vedno sveže (1293-10)

fino pecivo (namizno-posladno pecivo).

Naročila izvršujejo se najtočneje.

Čeniki se pošiljajo na zahtevanje vsakomur.

Obvestilo!
Ker je sezóna pri krajih prodajajo se po znatno znižanih cenah vsi konfekcijski predmeti za gospode, dečke, otroke, dekleta, muš. boe, kakor tudi GRIČAR & MEJAC
Preje M. Neumann (1865-3)
Slonove ulice št. 11.

Delikatesna trgovina
Ivana Buzzolinija v Ljubljani
priporoča (1860-3)
za praznike in za predpust
izbornega, zdravega, s srebrno državno svetinjjo dlikovanega
ja bolčnega šampanjca
sadjarije Carolinenhof pri Ptuj.
Cena veliki steklenici 1 goldinar.